

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça de Caterina de Thomàs, 4, 4rt. B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon: (971) 72 07 63.

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
PRESIDENT: Rafael Mansanet.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTOR: Oriol Castany.

SUBDIRECTOR: Miquel Alberola.

REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Jordi Sebastià (Cap de redacció), Ismael L. Belda, Ignasi Pellicer, Lola Carrasco.

REDACCIÓ BARCELONA: Assumpció Marésma (Cap de redacció), Eduard Company, Xavier Duran, Oriol Malló, Pere Martí, Sílvia Monfort, Eduard Voltas i Mercè Montoliu.

REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: M.C. Grau (Andorra), Cinta Bellmunt (Tarragona), Patrícia Albero (Alacant), Xevi Planas (Girona), Univers Bertrana (Perpinyà), Judith Casaprima (Lleida).

FOTOGRAFS: Joan Celià, Rafa Gil, Jordi Morera.

IL·LUSTRADORS: Salva Llosà, Sento.

RÚBRICUES: Jordi Balló, Ramon Barnils, Pere Calders, Fabià Estapé, Joan F. Mira, J.J. Pérez Benlloch, Josep M. Sanmartí.

COL·LABORADORS: Antoni Albalat, Andreu Alfaro, Adolf Beltran, Francesc Bueno, Joan A. Benach, Francesc Caballero, Carles Capdevila, Antoni Castel, Jaume Comellas, Santiago Cucurella, Martí Domínguez, Llibert Ferri, Vicent Franch, Carles Gàmez, Manuel Garcia, J.L. Guarnier, Juan M. Jativa, Enric A. Llobregat, Josep M. Lloró, J.V. Marqués, Josep Morell, Sergi Pàmies, Josep M. Piquet, Vicent Peral, Toni Picazo, Eva Piquer, Miquel Porta Perales, Modest Prats, Pilar Rahola, Antoni Reig, Màrius Serra, Josep Lluís Sirera, Lluç Soler, Marc Soler, Ferran Torrent, X.R. Trigo, Lourdes Toledo, Daniel Hermsilla.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (Cap de publicitat), Joana Vallés (Barcelona). Oh-Fek, Comunicació i Marketing (València i Balears) (96) 369 66 01

SUBSCRIPCIONS: Begonya Pardo.

PRODUCCIÓ: Francesc Sellés i Josep Agustí (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Faust Ripoll (Edició), Rosanna Puchades (Textos).

DISSENY: Enric Satué.

FOTOMECÀNICA: Gràfiques Papallona, Anón, Selecrom.

IMPRESSIÓ: Gràfiques Morvedre.

DIPÒSIT LEGAL: V.853-1984

Sol·licitat control d'OJD

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja sigui mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Rússia: hora zero

Pocs dies abans de les eleccions presidencials russes del 12 de juny, el Soviè Suprem de l'URSS feia una crida patètica als ciutadans de Leningrad. Una exhortació desesperada per tal de salvar, almenys, els noms i els símbols de més de setanta anys d'història. "¿Com es pot anular de la memòria del nostre poble", preguntava el més alt organisme de la Unió, "el fet que precisament la vostra ciutat va començar la Revolució d'Octubre i va nàixer un nou estat soviètic?". Aquesta era, en definitiva, la qüestió central de les eleccions russes, i els resultats sembla que n'han estat una resposta contundent: d'alguna manera, de la manera que siga, es pot oblidar.

Els habitants de la segona ciutat de Rússia i de l'URSS, amb un gest que és bastant més que un símbol, han decidit "oblidar". Oblidar el significat fundacional de la seua ciutat, oblidar Lenin i la revolució, i fins i tot oblidar el nom amb el qual es van fer patriòticament i heroicament cèlebres durant la segona Guerra Mundial. L'antiga capital de Pere el Gran, i Moscou i totes les ciutats de Rússia, ha decidit que la continuació d'aquesta història era un llast massa pesat, per al present i per al futur. Han decidit, per una majoria fins i tot sorprenent, que la Revolució, el Partit Comunista, el socialisme d'estat, i la mateixa idea leninista de la Unió Soviètica, són ja coses del passat. Ja no es tracta de reformar el sistema, corregir-ne els defectes i adaptar-lo a la realitat, com ha volgut fer Gorbaxov. El que ha triomfat en aquestes eleccions és la voluntat de canviar de sistema propi i d'adoptar el dels altres: aquell que durant prop de tres quarts de segle ha estat definit com retrògrad, burgès, superat, enemic del poble soviètic i de tota la humanitat. Aquest és, amb escàs marge per al dubte, l'objectiu de la majoria dels ciutadans de Rússia.

La revolució —com el mateix partit— va ser un fenomen originalment, i decisivament, rus i urbà: al camp, i a les terres no russes, va arribar per expansió o per imposició. El final del

sistema que en va resultar, és també un fet decisivament urbà i decisivament rus. Mentre el moviment antisoviètic, i anti-Partit Comunista, triomfava només a les repúbliques bàltiques o al Caucas, encara podia considerar-se marginal. El triomf del mateix moviment a la República Russa és ja un fet central, un pas de molt difícil retorn. Sense Rússia soviètica, no hi haurà Unió Soviètica; hi haurà una altra mena d'Unió, perquè és encara necessària. Però no serà ja mai més la mateixa. Ni, després d'aquest pas històric, Europa i el món seran tampoc els mateixos. No han estat només les eleccions del triomf de Ieltsin, sinó una cosa molt més important: les eleccions que marcaran el punt crucial per al final de tota una època.

INDEPENDENTISME POLÍTIC

En aquest mateix número d'EL TEMPS publiquem una entrevista amb Pere Bascompte, el nom més conegut i representatiu dels associats a Terra Lliure, i per tant al poc o molt que al nostre país hi ha hagut de lluita armada independentista. Si de les seues declaracions, i del debat intern de determinades formacions, en resulta el final efectiu de les bombes, serà una bona notícia. Si alguna vegada han tingut sentit ací les accions violentes —cosa discutible—, és ben cert que ja fa molt de temps que no en tenen. Alguns, però, segurament es resistiran a acceptar-ho. I continuaran com una molèstia, cada dia més marginal, per a l'únic independentisme amb cara i ulls: el civil, el polític.

